

nasze SŁOWO

PARAFIA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ W STALOWEJ WOLI

XIII NIEDZIELA ZWYKŁA

27 (288) 26 CZERWCA 2022R.

(do użytku wewnętrznego)

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Trzeba porzucić wszystko, aby iść za Jezusem

Gdy dopełniał się czas wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jerozolimy i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i przyszli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by Mu przygotować pobyt. Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jerozolimy. Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli: "Panie, czy chcesz, a powiemy, żeby ogień spadł z nieba i zniszczył ich?". Lecz On odwróciwszy się zabronił im. I udali się do innego miasteczka. A gdy szli drogą, ktoś powiedział do Niego: "Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz". Jezus mu odpowiedział: "Lisy mają nory i ptaki powietrzne gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł wesprzeć".

Do innego rzekł: "Pójdź za Mną". Ten zaś odpowiedział: "Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca". Odparł mu: "Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głos królestwo Boże".

Jeszcze inny rzekł: "Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu". Jezus mu odpowiedział: "Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego".

PLAN PANA JEZUSA

Pójście za Jezusem to temat przewodni dzisiejszych czytań. Chodzi o to, aby idąc za Jezusem, realizować Jego plan. Tymczasem niekiedy zachowujemy się tak, jakby to Jezus miał iść za nami i pomagać nam w naszych zamierzeniach. Możemy i powinniśmy prosić Boga, aby błogosławił nam na naszej drodze, trzeba się jednak pytać, czy rzeczywiście szukamy woli Bożej, by ją pełnić, czy też próbujemy ją naginać do własnych wyobrażeń. To Bóg ma być w centrum, a nie my. Pójście za Jezusem domaga się pozostawienia dotychczasowego stylu życia i pełnego oddania się Jego woli.

Drodzy Bracia i Siostry

Zakorzenianie się Kościoła w czasie i przestrzeni odzwierciedla w istocie rzeczy *dynamikę samego Wcielenia – Narodzenia Jezusa Chrystusa*. Pora zatem, aby każdy lokalny Kościół, rozważając to, co Duch Święty powiedział do Ludu Bożego w czasie roku liturgicznego i następujących po sobie wydarzeń zbawczych – tajemnic wiary, ocenił swoją gorliwość i z nowym zapałem podjął swą pracę duchową i duszpasterską. Przygniatają nas fakty i wydarzenia w których uczestniczymy jako widzowie i bierni obywatele – PANDEMIA, WOJNA, KRYZYS EKONOMICZNY, ROZGRYWKI POLITYCZNE, PLOTKI, PLOTECZKI... Przeżywając jednak uroczystości religijne, mamy szansę na dystans do trudnej codzienności jaka nas dotyka. Liturgia, Msza św. sakramenty, modlitwa osobista i wspólnotowa - wskazują nam WIECZNOŚĆ w osobie Jezusa Chrystusa.

W samym Kościele jaśniej różnorodność jego darów i jedność jego drogi w ciągu całego roku liturgicznego. Niektóre tygodnie są bardzo obfite w wydarzenia

religijne – choćby ostatni tydzień... Boże Ciało, procesje z Najświętszym Sakramentem w oktawie, odpust parafialny, wspomnienia świętych, IV Diecezjalny Kongres Eucharystyczny... Zbliżające się natomiast wakacje, zapewne wzbudzają nas pragnienie odpoczynku, oddechu i chwili relaksu. Ten czas jest także wolniejszy od wielkich wydarzeń religijnych. Nie jesteśmy jednak w stanie oderwać się całkowicie od problemów, kłopotów i zmęczenia. Nie wolno nam także całkowicie oderwać się od życia duchowego i sakramentalnego. Niech modlitwa Ojciec nasz, Zdrowaś Maryjo, wierzę w Boga Ojca, Chwała Ojcu, Aniele Stróżu mój... a nade wszystko, w każdej chwili życia, odpoczynku i pracy akty strzeliste będą na naszych ustach i w naszym sercu:

Akt wiary

Wierzę w Ciebie, Boże żywy,
W Trójcy jedyny, prawdziwy.
Wierzę, coś objawił Boże,
Twe słowo mylić nie może.

Akt nadziei

Ufam Tobie, boś Ty wierny,
Wszechmocny i miłosierny.
Dasz mi grzechów odpuszczenie,
Łaskę i wieczne zbawienie.

Akt miłości

Boże, choć Cię nie pojmuję,
Jednak nad wszystko miłuję.
Nad wszystko, co jest stworzone,
Boś Ty dobro nieskończone!

Akt żalu

Ach, żałuję za me złości,
Jedynie dla Twojej miłości.
Bądź miłościw mnie grzesznemu,
Dla Ciebie odpuszczam bliźniemu!

Wasz Proboszcz

APOSTOŁOWIE PIOTR I PAWEŁ

„Podczas życia ziemskiego użyźnili własną krwią Kościół: pili kielich Pański i stali

się przyjaciółmi Boga”.

Tak o Świętych Piotrze i Pawle mówi antyfona z Mszału Rzymskiego, których czcimy 29 czerwca.

Liturgia łączy w jednej uroczystości: Piotra - głowę Kościoła i Pawła - Apostoła narodów.

Obydwaj są żywym fundamentem Kościoła zbudowanego ich trudami, a w końcu użyźnionego ich męczeństwem.

NALEŻY TRZYMAĆ Z BOGIEM

Ksiądz Markiewicz uważał, że niepodległości najlepiej służą praca nad duchowym i moralnym odnowieniem narodu oraz wychowanie i edukacja młodzieży. Pisał: „Potrzebujemy Polski oświeczonej, pełnej miłości Boga i bliźniego.

Nam trzeba Polski prawdziwie chrześcijańskiej. W Chrystusie musimy wszystko naprawić. Co nam po Polsce bez Boga?”. Na pytanie, z kim Polacy powinni mieć sojusze, odpowiadał: „Należy trzymać z Bogiem i Jego Kościołem, bo wszyscy inni zdradzą nas i opuszczą”.

**ADORACJA
JEST NAJPROSTSZA MODLITWĄ**

Adoracja jest najprostszą modlitwą. Jeśli modlitwa jest obecnością w Obecności Boga to adoracja Obecności Jezusa w Najświętszym Sakramencie jest najprostszą modlitwą. W Obecności Jezusa Słowa Przedwiecznego nie potrzeba żadnych słów. Wystarczy cisza bez słów i prosta obecność. W czasie adoracji nie trzeba obawiać się żadnych rozproszeń w postaci różnych myśli i emocji, wspomnień i zranień, i wszystkiego co niepokoi i odbiera spokój umysłu, serca i duszy. Trzeba oddawać to wszystko Jezusowi Chrystusowi który daje taki pokój umysłu, serca i duszy, jakiego świat dać nie może. Jezus jest Drogą, Prawdą i Życiem. Prosta obecność w Najświętszej Obecności Jezusa Eucharystycznego jest oddaniem i zawierzeniem Jezusowi całego siebie, umysłu i woli, ciała, emocji i pamięci, serca i duszy. Adoracja Jezusa Chrystusa Eucharystycznego jest zapowiedzią wiecznej obecności w Najświętszej Przedwiecznej Obecności Boga w Trójcy Jedynej w niebie.

BK

**WSPOMNIENIA LITURGICZNE
W TYM TYGODNIU**

27 CZERWCA

**św. Cyryl
Aleksandryjski,**
biskup i doktor Kościoła

28 CZERWCA

św. Ireneusz,
biskup i męczennik

29 CZERWCA

**święci Apostołowie
Piotr i Paweł**

30 CZERWCA

św. Władysław, król

1 LIPCA

św. Otton z Bambergu,
biskup

2 LIPCA

św. Bernardyn Realino,
prezbiter

**W KATOLICKIM
KALENDARZU**

Gdy święty
Piotr z Pawłem płaczą,
ludzie przez tydzień
słońca nie zobaczą.

(29.06)

Gdy Halina łąki zrosi,
rolnik w wodzie siano kosi.

(1.07)

MŁODY PATRON POLSKI

Czy jeden młody człowiek może zmienić losy narodu i państwa. Młody święty Stanisław Kostka żył w czasie, gdy król i otaczające go elity pogrążyły się w okultyzm, dążenia do protestantyzacji Polski i skandale obyczajowe. Maryjny Stanisław szedł codzienną drogą życia w łasce Boga. Zygmunt August, po śmierci drugiej żony Barbary, organizował seanse wywoływania jej ducha, zajmował się magią i utrzymaniem na dworze okultystów z Polski i Europy. Zygmunt zmarł w atmosferze skandali i dążenia do powołania kościoła protestanckiego w Polsce. Osiemnaście lat po śmierci Stanisława zmarł w dniu Wniebowzięcia Matki Bożej i stał się znanym świętym w Rzeczypospolitej i szybko został patronem Polski. Stanisław jest patronem i orędownikiem uznania i przyjęcia Maryi Królowej Polski. W czterdzieści lat po śmierci Stanisława ojciec Juliusz Mancinelli, który przyjaźnił się z młodym polskim świętym, ujrzał Maryję, a u Jej stóp klęczącego świętego Stanisława. Ojciec Juliusz usłyszał od Maryi słowa że pragnie być Królową Polski,

a łaskę tą zawdzięczamy świętemu Stanisławowi. Tak zaczęła się droga do ślubów lwowskich i Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego.

BK

NASZ KOŚCIÓŁ

FUNDAMENTY

„Przystąpiliśmy do wykopów pod kościół. Ruszyliśmy, jak to się mówi „na dziko”.

Kiedy już były zalane ławy przyjechali z Tarnobrzega z milicją i założyli plomby.

Kategorycznie zabronili dalszej budowy. Gdy odjechali, wziąłem wiadro z zaprawą, kielnię i na każdą plombę rzuciłem trochę zaprawy. Zaraz też powrócili murarze, którzy ze strachu uciekli na cmentarz. I robiliśmy dalej”.

(ze wspomnień
ks. Józefa Ciacka)

POMOCNE RĘCE

„Do budowy naszego kościoła przydawały się każde pomocne ręce. Początkowo pomoc polegała na podawaniu narzędzi murarzom i majstrom. Potem wykonywaliśmy cięższe prace takie jak: przenoszenie cegieł i innych materiałów budowlanych, rozbieranie drewnianych rusztowań, obsługa wyciągu, malowanie, wykonywanie prac zbrojarskich, czy prostowanie gwoździ, które były używane powtórnie lub kilkanaście razy”.

(ze wspomnień parafianina)

WYSTAWA JUBILEUSZOWA

Przed 35 – leciem poświęcenia naszego kościoła, zapraszamy wszystkich Parafian do udziału w jubileuszowej wystawie, która zostanie otwarta 25 września w „Stalowej Galerii”. Wspomnienia w formie: fotografia, rysunek, poezja, proza, zostaną upublicznione, a najciekawsze, pomysłowe i oryginalne zostaną nagrodzone.

Otwórzmy nasze albumy, odświeżmy wspomnienia i podzielmy się wspomnieniami. Prace na wystawę można składać od dzisiaj, przez czas wakacji, aż do 17 września br. w kancelarii parafialnej, w zakrystii i u naszych duszpasterzy.

CZYTAMY KATECHIZM (41)

Co oznacza określenie „świętych obcowanie”?

Wierzmy w obcowanie wszystkich wierzących w Chrystusa, zarówno tych, którzy pielgrzymują na tej ziemi, zmarłych, którzy przebywają w czyśćcu, jak i błogosławionych w niebie – wszyscy oni stanowią jeden Kościół; wierzymy, że w tej wspólnocie miłosierny Bóg i Jego święci wsłuchują się bezustannie w nasze modlitwy.

Potrzebujemy pomocy świętych; potrzebujemy też pomocy innych ludzi, którzy, tak jak my, są członkami Kościoła pielgrzymującego poprzez ziemię. O ile bardziej potrzeba nam również pomocy Maryi, która dała nam swojego Syna, Jezusa Chrystusa, i która teraz żyje z Nim w pełnej chwale zmartwychwstania. Maryja jest zawsze gotowa przyjść z pomocą wszystkim, którzy Jej wzywają. Jest Ona największą spośród świętych Pańskich. Jej życie pozwala nam na głębszy wgląd w tajemnicę obcowania świętych.

Myślenie o Kościele wraz z przyglądaniem się życiu Maryi, uchroni nas przed postrzeganiem Kościoła jedynie jako instytucji. Jeżeli kochamy Maryję, będziemy

kochali także i Kościół i na odwrót. Kościół jest bowiem Ciałem Chrystusa, któremu Maryja dała życie, godząc się w chwili Zwiastowania zostać matką Syna Bożego.

(ks. Dariusz Kielar)

„ODPOCZNIJCIE NIECO”

Wypoczynek urlopowy czy wakacyjny jest konieczny i pożyteczny. Pozwala wyrwać się z rytmu ziemskich zajęć, czasem nazbyt pochłaniających, i na nowo sobie uświadomić, że wszystko co nas otacza jest dziełem Bożym.

W odkryciu Boga i Jego stworzeń może pomóc kontakt z przyrodą. Wolny od pracy czas daje możliwość spotkania się z Bogiem w pięknie przyrody, ale bez rezygnowania ze spotkania z Nim w Eucharystii.

ŻYCZENIA I MODLITWA

29 czerwca imieniny obchodzi ks. Piotr Dąbrowski. Życzymy błogosławieństwa Bożego, zdrowia, opieki Maryi i świętego Patrona. Pamiętajmy w swoich modlitwach o Solenizancie.

W TYM TYGODNIU PIERWSZY:

PIĄTEK

16.00 spowiedź dla dzieci

16.30 Msza św.

17.00 spowiedź dla młodzieży i dorosłych

18.00 Msza św.

Całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu.

SOBOTA

16.15 – Męski Różaniec

NIEDZIELA

12.00 – Msza św. w int. o rozwój życia duchowego i religijnego w naszej parafii.

17.00 – Nieszpory i zmiana tajemnic różańcowych

WAKACJE Z MICHALITAMI

Michalicy zapraszają dzieci i młodzież w wieku od 10 do 18 lat, na letnie obozy tematyczne.

- Obóz Rowerowy we Władysławowie – od 18 do 24.07.
- Obóz Językowy w Miejscu Piastowym – od 25.07 do 3.08.
- Obóz Warsztatowy w Jarosławcu nad morzem – od 15 do 25.08.

Więcej informacji na stronie www.obozy.michalicy.pl oraz na plakacie w gablocie.

MICHALICI ZAPRASZAJĄ

Zgromadzenie św. Michała Archanioła przyjmuje kandydatów na kapłanów i na braci zakonnych.

Módlmy się za młodych ludzi z naszej parafii o mądry i zgodny z wolą Bożą wybór drogi życia. Jeśli, ktoś z ludzi młodych odczuwa głos powołania, zapraszamy do rozmowy z naszymi kapłanami, którzy służą pomocą w rozeznaniu powołania.

OD REDAKCJI

Dziękujemy naszym Czytelnikom za niegasnące zainteresowanie i zachęcamy do lektury kolejnych wydań, które w lipcu i sierpniu będą wakacyjne, a więc o cztery strony skromniejsze.

We wrześniu powrócimy do stałych edycji, wraz z wkładkami.

Zapraszamy do współredagowania parafialnej gazetki.

OJCIEC

Chciałbym mieć ojca,
jakim był ks. Markiewicz.
Kochającego, ale wymagającego.
Wpatrzonego w niebo, ale twardo
stąpającego po ziemi.
Karcącego, ale wybaczącego.
Który się nie narzuca,
ale za którym się tęskni.
Prostego, a tajemniczego.
Zpracowanego, ale mającego
dla mnie czas.
Wesołego, ale kiedy trzeba
skupionego.
Ukazującego mi cel,
do którego sam podąża.
Rozmodlonego, który ze mną
klęka do modlitwy.
Świętego, bym się z nim spotkał
... w niebie.

(p-Q)

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Trójcy Przenajświętszej**